

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Adevărata frumusețe

Adevărata frumusețe trebuie căutată în expresie, în viață, în emanații,
și nu în formă.

Conferința din 08.08.1976

Lectura meditației zilei.

Nu trebuie să ne aruncăm asupra frumuseții pentru a o mânca, dar tot o crimă este să nu o căutați pentru a o contempla. Dacă astăzi oamenii se folosesc de frumusețe pentru a se atrage mutual în abis, nu este vina frumuseții, ci a lor, căci ei nu sunt suficient de puri, trezesc în ei un foc care începe să fumege din cauza tuturor impurităților din ei; frumusețea nu trebuie să-i facă pe oameni să se prăbușească, ci trebuie să-i conducă spre divinitate, să-i protejeze până la Cer.

Eu aș vrea să nu mă hrănesc cu altceva decât cu frumusețe și vă spun: “Dacă Dumnezeu nu era frumos, dacă era numai înțelept, atotștiutor, cu puteri depline, nu L-aș fi iubit atât, pentru că Este frumos”. Îl iubesc și vreau să fiu ca El, nu sunt atras decât de frumusețe, dar de frumusețea pură, spirituală, nu o frumusețe oarecare, pentru că eu am o altă idee despre frumusețe și deseori, acolo unde majoritatea indivizilor văd o splendoare, eu văd urâțenie, și acolo unde ei nu văd nimic, eu văd adesea o splendoare ascunsă.

Da, am auzit gurile rele, dar dragi frați și surori care vorbiți, care povestiți că lumea decade, că femeile devin din ce în ce mai urâte, iar tinerele fete n-au fost nicicând atât de încântătoare, eu nu cred în toate aceste baliverne ale voastre, eu văd că din ce în ce frumusețea se propagă peste tot, da. Eu, tot așa credeam că urâțenia sosea și iată că am văzut la televizor o fată încântătoare, frumoasă și mi-am schimbat opinia, da. Ce vă spuneți voi, că eu nu sunt prea rațional, da ! Gândiți ce doriți, eu așa gândesc, că, din când în când, pe ici pe colo, există indivizi care se fofilează, care se lasă duși, decad, se murdăresc, ei bine, ei reprezintă o mică minoritate, știți, da, se droghează, beau, iau pilule, și n-au limite... Gurile rele spun povești. Nu există decât purități, frumuseți, splendori

pe pământ. Da, cum să vă conving și mai ales cum să mă conving pe mine ? Voi ziceți: dar ce povestiți este lipsit de bun simț, nu înțelegem nimic. Cu atât mai bine, cu atât mai bine, cu atât mai bine. Poate vom înțelege imediat, da.

Ei da, dacă într-adevăr n-ar fi existat Mama Divină care ține încă la perfecțiune, armonie, simetrie, de mult timp oamenii ar fi fost atât de dezagregabili, de deformați, de urâți, vă asigur. Modul în care au de gând să trăiască, fără să cunoască mare lucru, fără un ideal, fără dorința de a se perfecționa, de a se ameliora, așa, cu dorința de a trăi și în acest cuvânt: “A trăi, înțelegem o viață infernală, haotică, dezordonată, plină numai cu plăceri și războaie”. Acestea însemnând pentru ei “a trăi” !! Dacă nu există Mama Divină, eh, care se ocupă de perfecțiunea formelor, demult deja omenirea ar fi fost...

Priviți acum, cum văd eu lucrurile. Văd o fată, cu adevărat încântătoare, frumoasă, atrăgătoare, surzătoare, este extraordinar. Și mă uit să văd ce are în mintea ei, în sufletul ei, și văd atâtea lucruri obișnuite, capricioase, dezvățate chiar, atât de... Și mă întreb, dacă ar exista dreptate, cu adevărat, ei bine, ea ar trebui să fie deformată și dezagregabilă, din cauza defectelor pe care le are un asemenea corp, este uimitor, atunci ajung la concluzia că îi trebuie însă un credit, poate are nevoie de un ajutor însă, și atunci ce este acest principiu, această entitate, această... Este Mama Divină, care totuși face sacrificii, vă asigur, da, fiindcă trebuie să se realizeze, cu exactitate corespondența... Cum spuneam, există o corespondență absolută între conținut și formă. Să luăm domeniul mineralului, cel al vegetalului, al animalului, există o corespondență absolută, plantele veninoase, pietrele prețioase și animalele sălbatice și tot..., ei bine, ele au forma care anunță, care previne, care avertizează de departe creaturile, de a-și lua măsuri de prevedere sau de nu se servi de aceste plante... în culorile lor, în formele lor, există... pietre prețioase de asemenea. Deci conținutul ceea ce este înăuntru, virtuțile, așa cum le numesc spiritualiștii sunt bine, bine prezentate, reflectate în formă, culoare, în latura simetrică și în puritate, da, cea a pietrei iar ceilalți, care nu sunt la fel, lucru dovedește că nu au virtuți și calități.

Să luăm acum exemplul lumii omenești. Numai în lumea omenească există o nepotrivire, o deformație, o inexactitate de moment, fiindcă omul are mari puteri pentru a mișca lucrurile, pentru a le deforma și schimba, prin propria dorință, prin inteligența sa, și adesea oamenii încetinesc reflecția conținutului în formă, în mod absolut, forma exprimând conținutul din cauza acestor calități, pe care Domnul i le-a dat. Aici nu se vede, adesea, această corespondență. Oamenii, în aparență, sunt minunați, bogați, bine îmbrăcați, dar înăuntrul lor, ce-au fabricat,

ce-au făcut, numai monștrii ?! Și alții, care sunt șubrezi, urâți, caraghioși, înăuntrul lor, ce fabrică ei în forul lor interior !?... În ciuda celor explicate, există patru categorii, iată că cei care sunt frumoși exterior, sunt neplăcuți interior. Cei care sunt dezagreabili exterior, sunt frumoși interior. A treia categorie: cei care sunt dezagreabili și în exterior și în interior, și cei frumoși și-n interior și în exterior.

Deci, există patru categorii. În ciuda asta, există mici deviații, pe ici, pe colo, și v-am explicat, că sunt din cauza trecutului. Între trecut și prezent există o opoziție. Deci, cum ființa umană în forul interior, în gândire, în dorințe, în proiecte este capabilă dintr-o mișcare să-și schimbe drumul, filozofia, punctul de vedere, direcția, în aceeași zi să-și schimbe haina, cum aveți obiceiul să ziceți. Ei da, dar forma era deja lucrată, lucrată, cristalizată, modelată de mii de ani, poate, ea nu se schimbă de la o zi la alta, de ce ? Pentru că această formă este făcută dintr-o materie atât de subtilă, atât de lejeră, de ușoară în a o modela, în a i da forme și dimensiuni, încât aici avem întreaga putere. Și cum am gândit, am schimbat filozofia, bine, ei bine, dar omul continuă să acționeze ca înainte, gândește bine și acționează rău. Dar noi am explicat într-o conferință că, dacă el ar continua să gândească bine, atunci continuând mult timp, această gândire coboară, se materializează, animează corpurile fizice, materia opacă, și într-o bună zi omul acționează exact cum gândește, contrariul fiind valabil, de asemenea. El gândește bine, gândește bine, simte bine, dorește bine, și atunci forma pe care o dobândește, acum, corespunde intelectului său, sufletului său, inimii sale, este frumoasă, luminoasă, extraordinară, divină.

Ei da, iată că el începe să se schimbe, o iau pe alt drum, un drum diabolic, el vrea să facă rău, ei da, dar forma rezistă încă, ea nu se schimbă dintr-o dată, ea nu se urâtește; există un demon înăuntru, și exterior el este încă o divinitate. Iată, asta se întâmplă în viață, vedeți, deseori, deseori. Și cum omul se înșală, nu știu să pătrundă în profunzime pentru a vedea cum este el acum, în forul său interior, și își privește forma care-i vorbește de trecut, cum era el în trecut, astfel se înșală, adesea. Și acum, dacă continuă să gândească rău, va ajunge să distrugă forma, cea frumoasă, va deveni dezagreabilă, chircit, deformat, oribil. Și apoi, dacă se schimbă din nou, forma va rezista mult, va demonstra că este un monstru, cu toate că a devenit o divinitate în interior. Priviți, asta explică multe lucruri. Nu există decât la oameni, vedeți voi, pentru că ei au avut posibilitatea, libertatea de a se schimba rapid, în timp ce pietrele nu pot, plantele nu pot, animalele nu pot, și asta pentru că forma exprimă cu exactitate calitățile din conținut. Există numai la om, dar nu în întregime, nu în întregime. Dar există,

totuși, numai într-o singură latura a realității ceva care vorbește despre adevărul acestei legi: forma exprimă mereu conținutul. Veți spune că nu este așa, că nu este mereu așa... Da, dar trebuie să știi unde să cauți. Dacă veți căuta numai asupra formei fizice, tangibile, determinate, fosilizate, concretizate, atunci vă veți înșela. Dar, dacă veți căuta emanațiile, vă veți opri asupra lor, adică asupra lucrurilor fluidice ce ies din om, fie el frumos sau urât, atunci nu vă veți mai înșela. Aici este un adevăr absolut.

Atunci, dacă aceste emanații, care exprimă cu adevărat starea interioară, dacă sunt cenușii, disonante, cacofonice, nesănătoase, da, atunci aceasta exprimă exact ceea ce gândește omul, ceea ce el dorește, în ciuda faptului că forma o contrazice. Iată, deci, subtilități pe care nu le cunoașteți. Pentru a cunoaște pe cineva nu trebuie să vă opriți numai asupra formei - trebuie numai să vă opriți pentru a ști cum a lucrat în trecut - dar să știm cum este el acum ! Eh, nu se poate zări lumea divină care este înăuntru, dar se pot simți emanațiile. Atunci, dacă el emană puritatea cu adevărat, lumina, ceva onest, integru, curat, atunci veți concluziona sută la sută că există și un conținut bun. Pentru că aceste emanații, radiații, se vor concretiza într-o zi în formă, dar pentru moment ele se duc, sunt subtile, nu lasă urme, da, pentru moment numai. Fiindcă, priviți, sunt oameni urâți, diformi, da, dar pentru un moment devin simetrici, atât de expresivi, frumoși, agreabili, încât rămâi uimit. De ce ? Fiindcă emanațiile care au ieșit au schimbat, pentru moment, forma, expresia figurii, culoarea feței chiar, și a ochilor, care exprimau, în acel moment, că omul avea intenții bune. Dar, dacă aceasta nu durează, înseamnă că din nou el s-a întors la..., și că emanațiile s-au schimbat. Deci, ceea ce se schimbă cel mai repede sunt emanațiile, și ceea ce nu se schimbă la fel de repede este corpul fizic, forma.

Deci, între formă, conținut - conținutul fiind emanațiile, radiațiile – și principiul, care este acolo, sunt trei lucruri de studiat. Priviți ! Forma, și viața în acel moment, calitatea vieții pentru moment, și cel care produce aceasta, spiritul. Deci, sunt trei lucruri de studiat. Și cum este greu de a cunoaște, de a vedea spiritul, de a cunoaște profunzimea, grandoarea, puterea, imensitatea, calitatea acestui spirit, ne servim de aceste două mijloace, dacă suntem clarvăzători, sau un Mare Inițiat, da, dar dacă nu, trebuie să ne oprim asupra formei. Ca și în grafologie, ne oprim asupra scrisului, scrisorilor, formei... Ei da, dar și aceasta este valabilă uneori; omul scrie potrivit momentului. Și uneori este frumos, armonios, corespunzător stării în care se află. Chiar și latura fizionomică, care este vie, vie, este valabilă... Deci, un moment ea este încremenită, și în alt

moment devine vie, da, pentru un moment. Ei da, dar cel care produce toate acestea, spiritul, nu-i putem cunoaște natura și grandoarea...

Deci, ne oprim asupra acestor două lucruri, forma care este deja fixată, și asupra vieții care se schimbă, care variază, curge, care există pentru moment. Iată o formidabilă lumină pentru a vă ghida.

Să luăm, acum, problema frumuseții. Vedeți, problema frumuseții oamenii nu o înțeleg, ei se opresc asupra formei și spun: “Oh, ce statuie, ce femeie, ce fată!”. Forma ! Ei da, dar mai există încă două lucruri, în spate, de cunoscut. Și dacă nu posedăți știința de a vedea care este această expresie, atât de subtilă încât nimeni nu o sesizează, vă opriți asupra formei, este vizibilă, tangibilă, frapantă, ce vreți mai mult ! Dar, asupra vieții care curge, adică asupra emanațiilor din spatele formei, care adesea nu corespund formei, numai Inițiații se opresc. Eu am studiat și am rămas uimit văzând o figură drăguță, perfectă, ei, cu o expresie puțin bizară, duioasă. Pentru mine nu era o frumusețe ! Fiindcă mă opream asupra a ceea ce ieșea dinăuntru, ei bine, nu era deloc celest, dezinteresat, cu adevărat pur și curat, erau lucruri alunecoase înăuntru, senzuale, sexuale, combinații, iar forma era formidabilă încă, bine machiată, plină de bijuterii. Ei da, dar eu nu mă opresc asupra celor de mai sus, ne înșelăm adesea, și lumii întregi îi place să fie înșelată, lumea întreagă vrea să se înșele asupra formei exterioare, pentru a ascunde forma interioară. Da, dar cei care știu să se oprească asupra laturii interioare, asupra acestor emanații, expresii, asupra acestei vieți care curge, adesea sunt uluiți, deși nu sunt zorzoane, nici pietre prețioase, coliere, unsori, ci numai ceva celest. Și dacă mergem puțin mai departe și vedem spiritul, acea existență care este acolo, care trăiește într-un cer, într-o lume perfectă, atât de minunată, găsim o frumusețe mult mai mare, care, însă, nu se poate exprima prin emanații, atât de subtile, încât corpul fizic nu le poate face simțite. Și, vedeți, aici mă opresc eu... “Majoritatea oamenilor găsesc o splendoare, eu văd o urâtenie...”. Ei bine, aceasta șochează lumea, toți își spun: Oh, là, là, nu este posibil, este viciat, deformat, are gusturi depravate, nici un gust nu are Maestrul, fiindcă, acolo unde toată lumea vede o frumusețe, el vede o urâtenie”. Deci, aceasta nu era clară. Și acum, când vă explic, asta poate deveni adevărat, vedeți, deci.

Și acum, oare de ce caut eu frumusețea ? Ei bine, așa cum o văd și înțeleg eu, ea nu este în barurile de noapte, în music-halls, sau pe plajă, adesea nici nu o găsim aici. Da, o frumusețe exterioară, da, există forme foarte frumoase, dar cum acei oameni nu trăiesc o viață spirituală, divină, ei nu emană, nu exprimă acea parte celestă, pentru mine nu sunt frumoși, chiar dacă, uneori, găsim unele

persoane candid, inocente, proaspete, dar rar, foarte rar. Iată, de ce am ajuns să văd lucrurile complet diferite de lumea întreagă, fiindcă am făcut exerciții, studii, cercetări, observații, și căutăm altceva, acolo unde toată lumea caută... Am văzut o mulțime de oameni, cu preferințele și gusturile lor, și am rămas uimit de ele.

Să vă spun despre gusturi și culori... De ce a apărut această frază ? Pentru că... Cine a inventat-o ? Toți oamenii care aveau defecte, slăbiciuni, vicii, au găsit-o, pentru a fi lăsați în pace, să fie liberi de a face ceea ce doresc, și au inventat-o, și acum a devenit clasică, universală, și toată lumea este convinsă că trebuie să fie așa. Ei bine, oamenii depravați și slabi au găsit aceasta, anormali și bolnavi, dar aceasta nu trebuie să existe pentru oamenii normali, perfecți, toți au aceleași gusturi pentru lumină, apă, puritate, soare, frumusețe, iubire, bunătate, niciodată ei nu se contrazic, în timp ce toți bolnavii, detractorii, găsesc că lumina este înspăimântătoare, le face rău la ochi, iar aerul pur la fel, trebuie închise ferestrele, fiind răciți... Deci bolnavii și detractorii au inventat toate acestea... Toți oamenii normali, toți Inițiații cad de acord asupra acelorași adevăruri, frumuseți, gusturi, splendori, niciodată nu s-au contrazis, fiindcă sunt normali ! Așa ne-a construit natura, în atelierul Domnului, și nu în contradicție, numai oamenii s-au înșelat. În atelierul Domnului ni s-au făcut simțite aceleași lucruri, ni s-au făcut înțelese aceleași lucruri, iubite și admirate, aceleași... Dar când am coborât, mult timp, ne-am deformat, depravat, și nu ne mai înțelegem nici asupra culorilor, nici asupra plăcerilor, gusturilor, formelor, pentru nimic. Iată Turnul lui Babel ! Nu trebuie, însă, sancționate toate acestea pentru veșnicie, oamenii neavând nici o instrucție, nici o inițiere, știință, ei dirijându-se după lucruri greșite, false, deci trebuie să mergem, acum, pe drumul normalității, și toți se vor minuna în fața acelorași lucruri. În timp ce acum, tot ceea ce este diabolic, este minunat pentru unii, iar ceea ce este celest, este dezgustător, lipsit de suflet. Există, deci, indivizi așa, și atunci ar trebui să-i luăm ca model ! Și unde veți ajunge în acel moment ? În abisuri, vă previn, atât timp cât veți continua să credeți și să gândiți că este așa, vă protejați slăbiciunile, imperfecțiunile, nu trebuie să continuați așa, trebuie să deveniți normali și pentru a deveni normali trebuie să gândiți ca niște Inițiați, ca Marii Maeștri, nu ei sunt cei care au dat?!... da. Toată lumea este pregătită să mănânce, să bea, să respire, să gândească, să lucreze, să se înmulțească. Unde este diferența ? În cantitate. Nu este decât pentru cantitate o diferență, niciodată pentru calitate. Unii mănâncă mai mult sau mai puțin, unii respiră... dar toți sunt obligați să mănânce, să bea, să respire, să gândească, să iubească, și așa mai departe, dorind să fie fericiți, etc., să

cunoască... Toți fără excepție, nu există nici o diferență, diferența constă în cantitate. Și nu este necesar să ne oprim asupra acestui subiect. Ce au mai inventat oamenii, niște idioți ! Și înaintează acum în această filozofie de idioți, din care, ei da, trebuie să ieșim imediat.

Haideți acum, să continuăm cu frumusețea pentru că aici nu avem încă noțiuni, nu avem noțiuni despre frumusețe, și nu numai despre ea, despre nimic nu avem noțiuni juste, adevărate. Din moment ce ați venit aici, ei bine, le veți cunoaște, și cu atât mai rău pentru voi, dacă totuși nu le veți accepta, dacă veți ieși, dacă... atunci se va arăta pentru voi soarele, da...

Să ne îndreptăm către frumusețe acum. Câți indivizi i-am îndreptat spre plajă, nu pentru a coborî, ci pentru a merge spre înalt, și le-am arătat, iată, acea față este bolnavă, se vede după piele, după emanații, cealaltă este vicioasă, alta este... iată o față adorabilă. Să ne oprim asupra ei. La ce mă opresc ? La forme, pe piept, la copase ? Ei bine, le-am arătat unor frați cum le văd eu, au fost uimiți, ei nu vedeau aceleași lucruri. Acolo unde toți priveau, eu spuneam "ce oroare". Spuneam și mă opream acolo unde nimeni nu se oprea. Pentru că oamenii nu știu a aprecia ceea ce este divin, frumos, ceea ce este... ei nu știu, este numai aparență, eu vă invit să mergem un pic mai departe, ei bine veți fi poate foarte surprinși, foarte uimiți, da.

Există totuși un inconvenient. Există un inconvenient, ei, să mergi acum și să întâlnești un Mare Maestru, să i te supui sau să-l urmezi, de ce ? Pentru că nu după un timp, te vrei atât de murdar alături de Maestrul tău care trăiește în puritate, iar el a trecut pe toate drumurile înainte de a le găsi, și atunci pentru a se purifica, i-au trebuit ani, da, și la aceste lucruri, de asemenea, nimeni nu se gândește. Așteptând să se împotmolească așa, în mocirlă... și apoi, ei bine, într-o zi, vor ieși, se vor curăța. Nu sunt prea presați indivizii de a se... și acest adevăr este trist, da, ... dar nu pentru toți. Din contră, sunt unii care s-au conservat, muncesc, muncesc asupra lor înșiși, s-au curățat, purificat, luminat. Și atunci când ajung în apropierea unui Maestru, acesta rămâne uimit, stupefiat, mirat, încântat, pentru că săracul întâlnește atât de rar asemenea nutrișoare. Ei bine, și el simte nevoia să contemple perfecțiunea, puritatea, totul, da. Și, priviți acum, din ce în ce mai mult vor veni din lumea întreagă, pentru că așteptând schimbarea de filozofie - pastile - toți sunt aici să se liniștească, să încerce, să experimenteze, dar atunci când vor veni, oh, là, là, ce muncă pentru a-i curăța, pentru a-i spăla, pentru a-i... Nici la asta nu vă gândiți, dar eu o fac. Da, ei nu dau doi bani pe... Ei sunt plonjați, cufundați, și atunci vor veni murdari, dezgustați, emanațiile lor, ceva ce târăsc și nu văd, sunt singurii care nu văd că

tărăsc cu ei lucruri înspăimântătoare. Atunci, vedeți bine, hei, asta-i teribil, să mergi acum să-ți găsești un Maestru, pentru că aici, pacea a dispărut, nu mai există liniște. Ei da, dar este mai bine, mai bine, pentru moment vor fi nefericiți, se vor apropia, se vor căi, vor plânge, ei da, va fi mai bine, trebuie să se întâmple într-o zi.

Haideți să ne îndreptăm încă o dată spre frumusețe. Ce este această frumusețe, deci ? Este ceva, dar nu poate fi explicat, este o viață, este o specie de viață care apare, care emană; așa, de exemplu, dacă aveți un diamant și-l priviți în soare și lumina se reflectă în șapte culori, veți fi uimiți de puritatea, de frumusețea acestor culori, pentru că aceste culori, nicăieri nu le veți găsi atât de pure, de frumoase, decât într-o prismă. Și asta vine din soare. Deci toată această frumusețe este în soare și nu o vedem. Încercați cu o prismă și veți vedea în acel moment ce înseamnă adevărata frumusețe. Și atunci la fel o ființă ajunge să emane ceva asemănător chiar dacă nu se vede dar cel puțin se simte, atunci da, este adevărata frumusețe. Adevărata frumusețe nu constă în forme, ci se găsește în lumea fără forme, în înălțimi nu există forme. Și atunci ce există ? Există curenți, forțe, o viață care circulă, raze de lumină, atunci asta este adevărata frumusețe. Și dacă ajungem să o contemplăm vom fi uluiți și într-un asemenea axtaz, încât vom plânge, vom plânge, vom dori chiar să murim.

Ei da, și încă nu aveți idee ce înseamnă adevărata frumusețe, da. Adevărata frumusețe nu se găsește nici pe fața bărbaților, nici pe cea a femeilor, da, ea este în înălțimi, și din timp în timp foarte puțin, în măsura în care bărbații și femeile sunt legați de lumea divină și pot transmite puțin, câteva raze din această lume divină, atunci ei sunt frumoși, expresivi, cu cât sunt mai aproape. În timp ce lumea întreagă caută frumusețea în forme, eu o caut în razele de lumină, în emanații, da, în latura fără formă. Și presupuneți acum că apreciez atât de mult această frumusețe, și atunci veți înțelege de ce, ah, de ce nu este cazul să te arunci asupra ei, s-o violezi, s-o murdărești, s-o mănânci și apoi s-o destrami, oh nu, pentru că ea nu este o formă. Deci nu se poate... trebuie numai s-o contemplăm, să ne impregnăm și să ne minunăm !

Atunci, când discipolul decide să-și schimbe atitudinea față de femei, când întâlnește o fată frumoasă și în loc să-și dorească s-o posede - ceea ce este obișnuit, atât de răspândit -, să se oprescă și s-o ia ca pe un model, ca pe un mijloc de a merge spre cer, contemplând-o, mulțumindu-i Mamei Divine. Ei da, dar este atât de greu, atât de rar, încât devine grotesc ceea ce spun. Toți vor râde și vor spune: "Ce tot povestești, frumusețea este aici pentru a o putea murdări, pentru a arunca în ea toate scursorile, și apoi a o distruge, da, ca un copil mic,

care deșiră o carte după ce i-a văzut pozele, el rupe foile. Nu, nu, nu, nu puteți încă să mă înțelegeți ! Pentru a o face ar trebui să parcurgeți un drum formidabil, un drum negreșit și mă veți înțelege. Până aici, veți zice, priviți, veți zice, despre ce vorbiți, frumusețea este aici pentru a ne sluji, pentru a ne desfăta, pentru a ne bucura. Nu ne vorbește decât despre plăcere. Cărțile există pentru a vă arăta care este tehnica plăcerii, scrisă de somități, de cei mai mari doctori. Atunci ascultându-mă veți găsi că vorbesc lucruri neadevărate și în realitate, ei, ele sunt adevărate, extraordinare, da.

Atunci, dacă vă place, încercați, hotărâți-vă să vă comportați din ce în ce mai bine cu ceea ce este frumos, da, ca un mijloc, un limbaj pentru a citi Cartea Naturii vii și de a vă apropia de Dumnezeu. Vă spun, pentru a avea o mică idee despre ce este adevărata frumusețe, care este luminoasă și pură, ei bine, luați un cristal, o prismă și încercați să vedeți cum lumina devine atât de frumoasă încât puteți rămâne ore întregi în extaz în fața acestor culori. Da, și eu o fac deseori, da, în loc să merg la cazinou sau să îmbrățișez fetele, mă ocup de aceste lucruri, da, nu-mi pierd timpul cu asemenea prostii. Mă desfăt cu frumusețea, cu lumina, și vă sfătuiesc și pe voi. Veți câștiga enorm.

Și acum dacă veți raționa, dacă veți zice: “Ah, da, n-am ajuns încă, nu sunt pregătit, nu sunt șlefuit, nu, nu este pentru mine” și atunci abandonați. Oh, là, là, nu trebuie să o spuneți niciodată... Trebuie zis așa: “In ciuda faptului că sunt mic, în ciuda faptului că sunt șlefuit, în ciuda... dar pentru că este atât de frumos, mă decid, mă lansez, mă hrănesc cu frumusețea”. Atunci, da, veți ieși, analizați cum sunteți acum, evident, vă veți opri totdeauna în fața frumosului, a ceea ce este splendid. Nu trebuie să ne oprim.

Atunci, veți vedea, această pagină, întâi de toate, este ciudată. Priviți ea descrie cărți unde sunt toate plantele, toate florile, toate animalele, păsările, toate, o minune, munții și toate - am cărți formidabile. Și când văd altă regiune ce frumusețe există, care le depășesc pe acestea, atunci sunt obligat să spun, ei bine acestea pălesc. Atunci cei care se opresc asupra frumuseții fluturilor, a peștilor, pe care i-am văzut, am călătorit în lume și am vizitat toate acvariile și ce am văzut ca splendoare, doar pești și toate astea, nimic nu se poate compara cu frumusețea din înălțimi.

Atunci, vedeți acum, pentru mine frumusețea exprimă totul, perfecțiunea, deci inteligența, lumina, splendoarea, puritatea, simetria, muzica, parfumul, tot, pentru că altfel n-ar fi frumos, atunci acolo..., și de aceea asociez cuvântul Dumnezeu, Dumnezeu pentru mine este o frumusețe, o splendoare, o perfecțiune. Atunci dacă nu este frumos, ei bine, nu l-aș căuta, și asta vă

șochează. Atât timp cât există mulți care-L caută pentru că este Omnipotent, pentru că este Atotputernic, pentru că ESTE, așa... Iar eu, nu, eu Îl caut pentru că este Frumos. Pentru mine este Frumusețea, am o slăbiciune pentru frumusețe. Ce vrea să spună asta ? Vrea să spună că am o slăbiciune pentru perfecțiune. Foarte bine, trebuie să ai o slăbiciune ca asta, singura slăbiciune care este acceptată, care este tolerată, care este preconizată, care este glorioasă. Singura slăbiciune, să ai o slăbiciune pentru frumusețe, dar nu pentru frumusețea pe care oamenii o găsesc, nu, nu, nu, nu... Ei da vă voi spune cinstit, am văzut fete foarte frumoase, și bărbați... nu am fost chiar uimit, n-am fost chiar prins, n-am fost... pentru că vedeam, căutam, vedeam alte lucruri mult mai departe, mult mai departe și atunci, iată, asta m-a salvat, da, asta m-a salvat, întotdeauna asta, iubirea de frumos, ea m-a salvat până în prezent; dacă n-aș fi avut iubirea de frumos, de mult aș fi făcut... ei, m-aș fi simțit atât de înlănțuit, atât de legat, atât de angajat, că s-ar fi terminat cu mine, asta m-a salvat, iubirea de Frumos, da, da...

Și, dacă veți avea același lucru, veți fi salvați și protejați. Dar dacă nu aveți acest simț al frumosului, veți merge ca un oarecare, cu o oarecare, și atunci asta va fi, veți fi complet abrutizați, murdari. Și, toate acestea pentru că nu aveți instinctul frumuseții, da, nu căutați frumusețea, libertatea, mergeți cu primul venit, care bea, fumează, înjură. Există fete care preferă pe criminali, pe vagabonzi, iar oamenii minunați nu le spun nimic.

De ce oare, din timp în timp, se întâmplă și la Marii Maeștri, care au o frumusețe interioară puternică, au o figura urâtă, Socrate, de exemplu; și Orfeu era foarte frumos, dar femeile l-au distrus. Dacă Marii Maeștri s-ar manifesta în plenitudinea frumuseții ar fi distruși, de aceea este preferabil să ai puțină frumusețe. Chiar Peter Deunov a spus într-o zi: dacă ați vedea adevărata frumusețe a unui Maestru, ați fi distruși; trebuie să fiți pregătiți.

Un minut de meditație.